

Hallo, ik ben Joke, mama van Louis en Jules. Hierbij wil ik mijn geboorteverhaal en ervaring van de thuisbevalling met de Geboortepraktijk vertellen. Bij Louis ben ik in het ziekenhuis bevallen, dit wou ik graag in bad doen maar doordat ik 28u weeën had gehad en ze uiteindelijk mijn water handmatig hebben gebroken heb ik geen tijd meer gehad om dit te doen. De bevalling van Louis was dus niet gegaan hoe ik zelf graag had gehad. Ik heb dan toen ik zwanger was van Jules direct aan mijn vriend (Wannes) verteld dat ik graag thuis zou bevallen. Hierbij kwam ik online direct uit bij de Geboortepraktijk. Onze zwangerschap verliep niet helemaal vlekkeloos, op 14 weken kreeg ik een zware bloeding. Ik heb dan vervolgens bijna mijn hele zwangerschap rust moeten nemen. Hierdoor was Wannes wel ongerust ivm de thuisbevalling maar we werden gerustgesteld door Leentje, Michou en Rosanne. Op 19/04 in de namiddag op 38+2 weken ben ik nog op controle geweest bij Leentje. Ik had het bevallingsbad en de spullen die we nodig hadden al meegekregen de week voordien en we hadden zelf ook gezorgd dat al onze spullen thuis klaar stonden. We moesten enkel nog het bad opzetten, maar hier hadden we nog tijd voor, ik was tenslotte nog maar 38 weken zwanger en Louis was stipt op 40 weken geboren. Om 20u ben ik thuisgekomen met Louis, op dat moment had ik lichte buikpijn, een beetje krampen. Ik ben Louis in bed gaan leggen, Wannes was op opleiding voor zijn werk. Ondertussen begon de buikpijn over te gaan in weenen maar heel onregelmatig. Ik stuur Wannes een berichtje om te zeggen dat ik dacht dat het begonnen was. Ondertussen ben ik aan het opruimen, voor het geval Jules toch zou beslissen dat hij ter wereld wil komen. Na een uurtje worden de weenen al een stuk regelmatiger en beslis ik van op de bevallingsbal te gaan zitten. Ik wil dat de weenen deze keer goed doorzetten en hij flink indaalt, niet zoals bij Louis. Om 22u45 komt Wannes thuis, ik zeg hem dat ik denk dat de bevalling echt wel begonnen is, het voelt anders dan bij Louis. Hij gaat om 23u30 slapen, 'bij Louis heeft het heel lang geduurd ik moet fris zijn om morgen te kunnen werken' zegt hij. Om 00u30 maak ik hem wakker, de weenen zijn ondertussen nog maar een dikke 3 minuten uit elkaar. Hij staat in licht paniek op, het bevallingsbad moet nog opgeblazen en gevuld worden, beneden was nog niet alles opgeruimd en hij moest nog naar de kapper 😊. We waren hier nog niet op voorbereid. Terwijl hij de pomp zoekt voor het bad op te blazen, bel ik naar Leentje, ze hoort dat de weenen nog maar 3 minuten uit elkaar zijn en echt al pittiger worden en belt meteen ook Michou op. Ik bel mijn zus en de fotograaf (Hilde), zij gaan ook meteen vertrekken. Tussen 1u en 1u30 komt iedereen aan. Het bad is nog niet opgeblazen want de pomp is plat, ook dat nog. Ik ben op dit moment nog bezig met 100 andere dingen dan de bevalling. Leentje zegt vervolgens dat ik nergens aan moet denken, zij zorgen wel voor het bad en ik kan gewoon in alle rust op de bevalling focussen. Ik kan eindelijk in mijn cocon gaan zitten. Ik hoor op de achtergrond hoe ze met man en macht mijn bad aan het opblazen en vullen zijn. Hele bakken water komen van boven in de badkamer, kookpotten op het vuur en onder de kraan, zelfs de waterkoker werd gevuld. Terwijl kon ik rustig mijn weenen opvangen, met om de beurten Wannes, Leentje en Michou aan mijn zij. Rond 3u30 kon ik eindelijk in bad. Jules ging er bijna zijn, ik voelde het. Ik vroeg mijn zus om Louis uit zijn bedje te halen zodat hij zijn

broertje direct mee kon zien als hij er was. Ik moest persen, dat voelde ik zelf aan, Leentje kwam af en toe luisteren met de doppler maar liet mij voor de rest mijn instinct volgen. Toen Louis beneden kwam ben ik beginnen persen, op mijn hurken, in bad. En na een paar x persen kwam Jules heel vlot ter wereld. Ik heb hem zelf met een beetje hulp van Leentje opgevangen en ben direct met hem op mijn borst in bad kunnen gaan liggen. De ontlading was enorm, ik was zo gelukkig. Met Wannes, Louis en mijn zus aan mij zijde. De navelstreng hebben we eerst laten uitkloppen, dit ging heel vlot, vervolgens heb ik hem zelf doorgeknipt. Wannes heeft Jules bij hem genomen en na het bevallen van de placenta, kon ik samen met hem op de zetel gaan liggen om hem voor de eerste keer borstvoeding te geven. Leentje heeft dan vervolgens de nodige controles uitgevoerd bij Jules en mezelf en nadien konden we als gezinnetje samen in onze cocon kruipen. Louis was super gelukkig met zijn kleine broer, een betere reactie hadden we niet kunnen hopen. Rond 6u zijn Leentje, Michou en Hilde naar huis vertrokken. De bevalling had niet mooier kunnen verlopen, en daarvoor ben ik Wannes, mijn zus, Leentje en Michou enorm dankbaar.